

בְּרִיף הוּא. אֵלָא אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְאֹרִייתָא, כָּל
מָאן דְּבַעֵי זְכִי בֵּה. אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא לְמַנְדַּע לִיָּה, כָּל מָאן דְּבַעֵי זְכִי בֵּיה, בְּלֵא
אַגְרָא כָּלִל. אֲבָל אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא דְקַיִימָא בְּעוּבָדָא, אָסִיר לְנִטְלָא לִיָּה
לְמַגְנָא וּבְרִיקְנֵיָא, בְּגִין דְלֵא זְכִי בֵּה הוּא
עוּבָדָא כָּלִל, לְאִמְשָׁכָא עֲלֵיהּ רִוּחָא דְקוּדְשָׁא,
אֵלָא בְּאַגְרֵי שְׁלִים.

בְּסַפְרָא דְחֵרְשֵׁי, דְאֹלִיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה
מְלָכָא, כָּל מָאן דְּבַעֵי לְאֲשֶׁתְּדִלָּא
לְאֲעַבְרָא מְנִיָּה רִוּחַ מְסֹאֲבָא, וְלֹאֲכַפֵּיָא רִוּחָא
אַחֲרָא. הֵהוּא עוּבָדָא דְבַעֵי לְאֲשֶׁתְּדִלָּא בֵּיה,
בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלִים, בְּכָל מַה דְיִבְעוּן
מְנִיָּה, בֵּין זַעִיר בֵּין רַב, בְּגִין דְרִוּחַ מְסֹאֲבָא,
אִיהוּ אֲזִדְמָן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנֵיָא, וְאִזְדָּבֵן
בְּלֵא אַגְרָא, וְאַנִּיס לְבִנֵי נְשָׂא לְמִשְׁרֵי עֲלֵיהּוּ,
וּמְפַתֵּי לֹון לְדִיָּרָא עֲמַהוּן, בְּכַמָּה פְתוּיִין,
בְּכַמָּה אַרְחִין, סְטִי לֹון לְשׁוּוָּאָה דִינִירִיָּה
עֲמַהוּן.

וְרוּחַ קְדָשָׁא לָאו הָכִי, אֵלָא בְּאַגְרֵי שְׁלִים,
וּבִאֲשֶׁתְּדִלוּתָא רַב סְגִי, וּבִאֲתַדְפָּאוּתָא
דְגֵרְמִיָּה וּבִאֲתַדְפָּאוּתָא דְמִשְׁפַּנֵּיָה, וּבְרַעוּתָא
דְלִבְיָה וּנְפִשִׁיָּה. וְלֹאִי דִיכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה,
דִישׁוּי מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה. וְעַם כָּל דָּא דִיְהֵף בְּאַרְחַ
מִיָּשֵׁר, דְלֵא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא, וְאִי
לָאו, מִיָּד אֲסַתְלַק מְנִיָּה, וְאַתְרַחַק מְנִיָּה. וְלֵא
יְכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה כְּדָבְקָדְמִיתָא.

זַעֲרֵ דָּא כְּתִיב, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ,
מִהֵהוּא דְאֶקְרִי אִישׁ, דְאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיָּה.
וְכָל מָאן דְאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיָּה, אֶקְרִי אִישׁ. אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מָאִי אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. אֵלָא. (דף קכ"ח
ע"ב) דִיְתַרְעֵי בֵּיה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּמַה דְאַתְּ
אָמַר (תהלים כז) לָךְ אָמַר לְבִי. (תהלים עג) צוּר לְבָבִי. (משלי טו) וְטוֹב לֵב. (רות ג) וַיִּיטֵב

הוּא? אֵלָא הַשְׁתַּדְלוּתָא שֶׁל הַתּוֹרָה
- כָּל מִי שְׂרוּצָה לְזִכּוֹת בֵּה.
הַשְׁתַּדְלוּתָא כְּדִי לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּף הוּא - כָּל מִי שְׂרוּצָה, זֹכֶה
בּוּ בְּלִי שְׂכָר כָּלִל. אֲבָל הַשְׁתַּדְלוּתָא
בְּקְדוּשָׁא בְּרוּף הוּא שְׁעוּמְדַת
בְּמַעֲשֵׂהָ, אָסִיר לְקַחַת אוֹתָהּ
לְחִנָּם וּבְרִיקְנוֹת, כִּי אֵינְנוּ זֹכֶה כִּף
בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה כָּלִל לְהַמְשִׁיף עָלָיו
רוּחַ הַקְּדוּשָׁה, אֵלָא רַק בְּשְׂכָר שְׁלִים.
בְּסַפֵּר הַכְּשִׁפִּים שֶׁלְמַד אֲשַׁמְדָּאי
לְשַׁלְמָה הַמְּלִיךְ - כָּל מִי שְׂרוּצָה
לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ רוּחַ
טְמֵאָה וְלְכַפּוֹת רוּחַ אַחֲרָת, אוֹתוֹ
הַמַּעֲשֵׂה שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּל בּוּ,
צְרִיף לְקַנּוֹת אוֹתוֹ בְּשְׂכָר מְשֻׁלָּם
בְּכָל מַה שְׂרִיצוּ מִמֶּנּוּ, בֵּין קֶטֶן
בֵּין גְּדוֹל, מִשׁוּם שְׁרוּחַ הַטְּמֵאָה
מְזַדְמֶנֶת תְּמִיד בְּחִנָּם וּבְרִיקְנוֹת,
וְנִמְכָּרַת בְּלִי שְׂכָר, וְאוֹנֶסֶת בְּנֵי
אָדָם לְשִׁרוֹת עֲלֵיהֶם, וּמְפַתֵּה
אוֹתָם לְדוֹר עַמָּם. בְּכַמָּה פְתוּיִים,
בְּכַמָּה דְרָכִים, מְסַטֵּה אוֹתָם לְשִׁים
דִינִירִיָּה עַמָּם.

וְרוּחַ הַקְּדוּשָׁה אֵינָה כִּף, אֵלָא בְּשְׂכָר
שְׁלִים, וּבְהַשְׁתַּדְלוּתָא רַבָּה וּגְדוּלָּה,
וּבְטַהוּר עֲצֻמוֹ וּבְטַהוּר מִשְׁכָּנוֹ,
וּבְרִצּוֹן לְבוֹ וּנְפִשׁוֹ. וְהִלּוּאִי שְׂיִכּוֹל
לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ שִׁישִׁים מְדוּרוֹ עִמוֹ,
וְעַם כָּל זֶה שְׂיִלְף בְּדִרְף יִשֵּׁר, שְׁלֵא
יִסְטֵה יְמִינָה וּשְׁמַאלָה, וְאִם לֹא -
מִיָּד מְסַתְלַק מִמֶּנּוּ וּמְתַרַחַק מִמֶּנּוּ,
וְלֹא יוֹכֵל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ כְּבַתְחִלָּה.
זַעֲרֵ זֶה כְּתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה
מֵאֵת כָּל אִישׁ, מֵאוֹתוֹ שְׁנִקְרָא
אִישׁ, שְׂמַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ. וְכָל מִי
שְׂמַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא אִישׁ.
אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מַה זֶה אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לְבוֹ? אֵלָא שְׂיִתְרָצָה בּוּ
הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר
(תהלים טו) לָךְ אָמַר לְבִי. צוּר לְבָבִי.
וְטוֹב לֵב. וַיִּיטֵב לְבוֹ. אֵת כָּלִם

אָמַר (תהלים כז) לָךְ אָמַר לְבִי. (תהלים עג) צוּר לְבָבִי. (משלי טו) וְטוֹב לֵב. (רות ג) וַיִּיטֵב

אמר בקדוש-ברוך-הוא. אף כֵּאֵן - אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ, מִמְנוּ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, תְּרוּמָתִי, שֶׁהֵרִי שֵׁם נִמְצָא וְלֹא בְּמָקוֹם אֲחֵר.

וּמִנֵּי יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַרְצֵה בּוֹ וְשֵׁם בּוֹ אֶת מְדוּרוֹ? כְּשֵׁרוּאִים שָׂרְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ (בְּשִׁמְחָה וּבְרָצוֹן הַלֵּב) לְרִדֵף וּלְהַשְׁתַּדֵּל אַחֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלָבוֹ וּנְפָשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ, וְדַאי אִזּוֹ שֵׁם יוֹדְעִים שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בּוֹ, וְאִזּוֹ צְרִיכִים לְקַנּוֹת אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּכֶסֶף שְׁלָם, (וְלֹא שְׁתַּדֵּל אַחֵר) לְהַתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמַּד מִמֶּנּוּ. וְעַל זֶה הִרְאִישׁוֹנִים הָיוּ אוֹמְרִים, וְקִנְיָה לָךְ חֵבֶר - בְּשֶׁכֶר שְׁלָם יֵשׁ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ, כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּשִׂכְיָנָה. עַד כֵּאֵן צְרִיף לְרִדֵף אַחֵר הַצַּדִּיק וּלְקַנּוֹת אוֹתוֹ.

אִם כֵּן אוֹתוֹ הַצַּדִּיק צְרִיף לְרִדֵף אַחֵר הַרְשָׁע וּלְקַנּוֹתוֹ בְּשֶׁכֶר שְׁלָם, כְּדֵי שִׁיעֲבִיר מִמֶּנּוּ אוֹתָהּ זִמְמָה וַיִּכְפֹּה אֶת הַצַּדִּיק הָאֲחֵר וַיַּעֲשֶׂה לְנַפְשׁוֹ, כְּדֵי שִׁיחֲשֹׁב עָלָיו כְּאִלוֹ הוּא בְּרָא אוֹתוֹ. וְזֵהוּ הַשִּׁבְחָה שִׁיתְעַלֶּה בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל שִׁבְחָה אַחֵר, וְעַלֶּיָּה זֹו יוֹתֵר מִהַכֵּל. מַה הַטַּעַם? כִּי הוּא גֵרִם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּדִּיק הָאֲחֵר וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, (מְלֹאכִי ב) וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן. וְכְתוּב (שֵׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אוֹתוֹ.

בֵּא וְרֵא, כָּל מִי שֶׁאוֹחֵז בְּיַד הַרְשָׁע (וְשֵׁב אֵלָיו) וּמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ לְעֹזֵב דְּרָף רָעָה, הוּא עוֹלָה בְּשֵׁלֶשׁ עֲלִיּוֹת מַה שֶׁלֹּא עוֹלָה כֶּף שׁוֹם אִישׁ אַחֵר: גֹּרֵם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּדִּיק הָאֲחֵר; גֹּרֵם שֶׁמִּתְעַלֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ; וְגֹרֵם לְהַעֲמִיד כָּל הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה. וְעַל הָאִישׁ הַזֶּה

לְבַנוֹי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלֵמָא,

לָבוֹ. כִּלְהוּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא קְאָמֵר. אוֹף הֵכָא אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ. מִנִּיָּה תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, דְּהָא תַּמָּן אֲשַׁתְּכַח וְלֹא בְּאַחֵר אַחֲרָא.

וּמִנָּא יוֹדְעִין דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא אַתְרֵיעִי בֵּיה, וְשׁוּי מְדוּרִיה בֵּיה. כִּד חֲמִינָן דְּרַעוּתָא דְּהָהוּא בְּרֵנָשׁ, (כְּתוּבָה בְּרַעוּתָא דְּלָבָא) לְמַרְדֵּף וּלְאֲשַׁתְּדֵּלָא אַבְתְּרִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלִפְיָהּ וּבְנִפְשֵׁיהּ וּבְרַעוּתֵיהּ, וְדַאי תַּמָּן יוֹדְעִין דְּשִׂרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָא. כְּדִין בְּעִינָן לְמִקְנֵי הָהוּא בְּרֵנָשׁ, בְּכֶסֶף שְׁלִים, (וְלֹא שְׁתַּדֵּלָא אַבְתְּרִיה) לְאֲתַחְבְּרָא בְּהַדִּיה וּלְמִילָף מִנִּיָּה. וְעַל דָּא קְדָמָאִי הוּוּ אֲמַרִי, וְקִנְיָה לָךְ חֵבֶר, בְּאַגְרֵי שְׁלִים בְּעִי לְמִקְנֵי לִיָּה, בְּגִין לְמִזְכִּי בְּשִׂכְיָנְתָא. עַד הֵכָא בְּעִי לְמַרְדֵּף בְּתֵר זַפְאָה וּלְמִקְנֵי לִיָּה. אוֹף הֵכִי, הָהוּא זַפְאָה בְּעִי לְמַרְדֵּף בְּתֵר חֲזִיבָא, וּלְמִקְנֵי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלִים, בְּגִין דִּיעֲבֵר מִנִּיָּה הָהוּא זוּהֵמָא, וַיִּתְפַּכֵּיָּא סְטָרָא אַחֲרָא, וַיַּעֲבִיד לְנִפְשֵׁיהּ, בְּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עָלֶיהָ, כְּאִילוֹ הוּא בְּרָא לִיָּה. וְדָא אִיהוּ שְׂבָחָא דִּיסְתַּלְק בֵּיה יִקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וַיִּתִּיר מִשְׂבָּחָא אַחֲרָא, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא וַיִּתִּיר מִכָּלָא. מֵאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ גֵרִים לְאַכְפֵּיָּא סְטָרָא אַחֲרָא, וְלֹאִסְתַּלְקָא יִקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מְלֹאכִי ב) וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן. וְכְתִיב (מְלֹאכִי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה אוֹתוֹ.

תָּא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְּחֲזִיבָא, (וְהִי לְנִפְיָה) וְאֲשַׁתְּדֵּל בֵּיה, לְמַשְׂבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלְק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אִסְתַּלְק הֵכִי בְּרֵנָשׁ אַחֲרָא. גֵרִים לְאַכְפֵּיָּא סְטָרָא אַחֲרָא. וְגֵרִים דְּאִסְתַּלְק קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בִּיקְרִיָּה. וְגֵרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלֵמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְעִילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאִי בְּרֵנָשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אוֹתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין

וְזָכִי לְעֵלְמָא דְאִתִּי. כָּל מְאֲרֵי דִינִין, לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיָּה, בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי. עֵאל בְּתַרְסַר תְּרַעֲי, וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זִרְעוֹ דִּיר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

בְּאֲרָא עֲלָאָה, קַיִמִין תְּלַת (ספרי) גְּוֹנִין. וְאֵינֹון לְהֵטִין גּוֹ שְׁלֵהוּבָא חֲדָא, וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא נְפָקָא מִסְטָרָא דְדִרוּם דְאִיהוּ יְמִינָא. וְאֵינֹון גְּוֹנִין מִתְפָּרְשֵׁן לְתַלַּת סְטָרִין. חַד סְלִיק לְעֵילָא. וְחַד נַחִית לְתַתָּא. וְחַד דְאִתְחַזִּי, וְגַנְזִי בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא נְהִיר.

גְּוֹנָא חֲדָא הֵהוּא דְסְלִיק לְעֵילָא, נְפָקָא, וְהֵהוּא גְּוֹנָא אִיהוּ גְּוֹן חַוּוֹר, יִתִּיר מִחַוּוֹרוֹ אַחְרָא. וְעֵאל בְּהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא וְאַצְטַבַּע זַעִיר, וְלֹא אַצְטַבַּע, וְקַיִמָא הֵהוּא גְּוֹן לְעֵילָא עַל רִישָׁא דְהֵהוּא אֲדָרָא. וּבְשַׁעֲתָא דִישְׂרָאֵל עֵאלִין לְבֵי כְנֻשְׁתָּא וּמְצַלִּין צְלוֹתְהוֹן, כַּד מְטָאן לְגֵאל יִשְׂרָאֵל, וְסַמְכִין גְּאוּלָּה לְתַפְלָה, כַּדִּין הֵאִי גְּוֹן חַוּוֹר, אִסְתַּלַּק עַל רִישָׁא דְאֲדָרָא, וְאַתְעַבִּיד לִיָּה כְּתָרָא (דְקַיִמָא).

וְכַרְזָא נְפִיק וְאָמַר, זַכָּאִין אַתּוֹן עִמָּא קְדִישָׁא, דְעַבְדֵי טוֹב קָמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְרָזָא דָא, (ישעיה לח) וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיךָ עֲשִׂיתִי, דְסַמִּיךְ גְּאוּלָּה לְתַפְלָה. בְּגִין דְהָא בְּהֵהוּא שַׁעֲתָא דְמָטוֹ לְתַהֲלוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן, דְסְלִיק הֵאִי גְּוֹן עַל רִישָׁא דְהֵהוּא אֲדָרָא, אַתְעַר הֵאִי צַדִּיק, לְאַתְחַבְרָא בְאַתֵּר דְאַצְטָרִיךְ, בְּרַחִימוֹ בְּחַבִּיבוֹ בְּחֻדוֹהַ בְּרַעוּתָא. וְכָל שְׁיִיפִין כְּלָהוּ, מִתְחַבְרֵן בְּתִיאֻבְתָּא חֲדָא אֵלִין בְּאֵלִין, עֲלָאִין בְּתַתָּאִין, וּבּוֹצִינִין כְּלָהוּ נְהִרִין וּמִתְלַהֲטִין, וְכָלְהוֹן קַיִמָא בְּחַבְרָא חֲדָא בְּהַאי צַדִּיק דְאַקְרִי טוֹב, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ישעיה ג) אֲמַרו צַדִּיק

כְּתוּב, בְּרִיתִי הִיָּתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם. וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבְנָיו, וְזוֹכָה בְּעוֹלָם הִזָּה וְזוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. כָּל בְּעָלֵי הַדִּינִים לֹא יִכּוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. נִכְנָס בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁעָרִים, וְאִין מִי שְׁיַמְחָה כְּדוֹ. וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים קיב) גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זִרְעוֹ דִּיר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

בְּגֵרָן - חֲדָר הַעֲלִיוֹן, עוֹמְדִים שְׁלֵשָׁה (צדדי) גְּוִנִים, וְהֵם לוֹהֲטִים בְּתוֹךְ שְׁלֵהֲבַת אַחַת, וְאוֹתָהּ הַשְׁלֵהֲבַת יוֹצֵאת מִצַּד הַדְּרוֹם, שֶׁהוּא יְמִין. וְאוֹתָם גְּוִנִים נְפָרְדִים לְשֵׁלֶשָׁה צְדָדִים. אַחַד עוֹלָה לְמַעְלָה, וְאַחַד יוֹרֵד לְמַטָּה, וְאַחַד שְׁנֵרָאָה וְגַנְזוּ בְּשַׁעֲהַ שְׁהַשְׁמֵשׁ מְאִירָה.

גְּוֹן אַחַד, אוֹתוֹ שְׁעוּלָה לְמַעְלָה, יוֹצֵא, וְאוֹתוֹ גְּוֹן הוּא גְּוֹן לְבָן יוֹתֵר מִלְבָּן אַחֵר. וְנִכְנָס בְּאוֹתָהּ שְׁלֵהֲבַת וְנִצְבַּע מַעַט, וְלֹא נִצְבַּע, וְעוֹמֵד אוֹתוֹ גְּוֹן לְמַעְלָה עַל רֵאשׁ אוֹתוֹ הַגְּרָן. וּבְשַׁעֲהַ שְׁיִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם, כְּשִׁמְגִיעִים לְגֵאל יִשְׂרָאֵל וְסוֹמְכִים גְּאֵלָה לְתַפְלָה, אֲזַי אוֹתוֹ גְּוֹן לְבָן עוֹלָה עַל רֵאשׁ הַגְּרָן וְנַעֲשֶׂה לוֹ כְּתָר (שֶׁל קַיִם).

וְהַכְּרִזוּ יוֹצֵא וְאָמַר: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ שְׁעוֹשִׂים טוֹב לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְסוּד זֶה - (ישעיה לח) וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיךָ עֲשִׂיתִי, שְׁסוּמְךָ גְּאֵלָה לְתַפְלָה. מִשׁוּם שְׁבַשְׁעָה הַזֶּה שְׁמִגִּיעִים לְתַהֲלוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן, שְׁעוּלָה הַגְּוֹן הִזָּה עַל רֵאשׁ אוֹתוֹ הַגְּרָן, מִתְעוֹרֵר הַצַּדִּיק לְהַתְחַבֵּר בְּמִקּוֹם שְׁצִרִיךְ בְּאַהֲבָה וְחַבִּיבוּת, בְּחֻדוֹהַ וּבְכַרְצוֹן. וְכָל הָאִיבָרִים כָּלָם מִתְחַבְּרִים בְּתַשׁוּקָה אַחַת אֵלָה בְּאַהֲבָה,

עליונים בתחתונים, וכל המנורות מאירות ולוקטות, וכלם עומדים בחבור אחד בצדיק הזה שנקרא טוב, כמו שנאמר (ישעיה א) אמרו צדיק כי טוב, וזה מחבר את כלם בחבור אחד. אז הפל בלחש למעלה ולמטה בנשיקות של רצון, והדבר עומד בחבור של בית הגרן.

בין שמגיעים לשים שלום, אז עושה שמוש אותו נהר שיוצא מעדן בגרן הזה, ואז צריכים כלם לצאת מלפני המלך, ולא צריך איש ולא אחר להמצא שם ולא לבקש בקשות, אלא צריך לנפל על הפנים נפילת אפים. מה הטעם? משום שאותה שעה היא שעה של שמוש, וצריך כל איש להתבליש מלפני רבונו ולכפות פניו בבושה גדולה, ולהכליל את נפשו באותו שמוש של הנפשות, שנכלל אותו הגרן למעלה ומלמטה בנפשות ורוחות. אז גון אחר שיורד למטה עומד ואוחז בשפולי הגרן הזה.

והכרוז יוצא וקורא ואומר: עליונים ותחתונים, העידו עדות, מיהו שעושה נפשות ומזכה את הרשעים? אותו שעטרת (שנראה לעשר אותו בעטרת) מלכות על ראשו, אותו שראוי להפנס עתה לפני המלך והמלכה, שהרי המלך והמלכה שואלים עליו.

אז מזדמנים שני עדים מאותם עיני ה' שמשוטטות בכל העולם, ועומדים אחר הפרגוד ומעידים עדות זו, ואומרים: הרינו מעידים על פלוני בן פלוני. אשרי חלקו, שהרי אביו יזכר בגללו לטוב. זהו עושה נפשות למטה, נפשות הרשעים שהיו מהצד האחר. אז מתיקר הקדוש ברוך הוא בחדוה שלמה.

באותה השעה מזדמן ממנה

פי טוב, ודא מחבר לכלהו בחבורא חדא. פדין פלא בלחישו עילא ותתא, בנשיקין דרעותא, וקיימא מלה בחבורא דבי אדרא. בין דמטו לשים שלום, פדין עביד שמושא ההוא נהר דנפיק מעדן באדרא דא, וכדין בעיין פלא לנפקא מקמי מלכא, ולא אצטרף בר נש, ולא אחרא, לאשתפחא תמן, ולא למשאל שאלתין, (דף קכ"ט ע"א) אלא אצטרף למנפל על אנפין. מאי טעמא. בגין דההיא שעתא שעתא דשמושא הוי, וכעי כל בר נש למכסף מקמי מאריה, ולחפאי אנפוי בכסופא סגי, ולאכללא נפשיה בההוא שמושא דנפשיין, דאתכליל ההוא אדרא מעילא ומתתא בנפשיין ורוחין. פדין גוון אחרא, דנחית לתתא, קאים ואחיד בשפולי דהאי אדרא.

וכרוזא נפיק וקארי ואמר, עלאין ותתאין אסהידו סהדותא, מאן איהו דעביד נפשאן וזכי לחייבא, ההוא דעטרא (ס"א דאתחוי לאעטרא ליה בעטרא) דמלכותא על רישיה, ההוא דאתחזי לעאלא השתא קמי מלכא ומטרוניתא, דהא מלכא ומטרוניתא שאלי עליה.

כדין אזדמן תרין סהדין, מאינון עיני יי' דמשטטי בכל עלמא, וקיימין בתר פרגודא, וסהדן סהדותא דא, ואמרי, הא אנן סהדין על פלניא בר פלניא. זפאה חולקיה, דהא אבוי ידבר בגיניה לטב. דא איהו עביד נפשן לתתא, נפשאן דחייבא דהוו מסטרא אחרא. פדין אתיקר קדשא בריה הוא בחדוה שלימתא.

ביה שעתא אזדמן חד ממנא, דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקיא, ברזא דשמושא